

حفظ هویت و خاطره‌ی جمعی با کمک باززنده‌سازی بافت تاریخی نمونه‌ی موردی: بندر تاریخی کنگ

فرشاد ظریف کمال هوشمند^{۱*}، متین رستمی^۲، سیدمجید هاشمی طغراجردی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی‌ارشد معماری دانشگاه رجایی تهران، farshadzarifkamel@gmail.com
۲- دانشجوی کارشناسی‌ارشد معماری اسلامی دانشگاه سوره تهران، matin.rostami1995@gmail.com
۳- دکتری معماری و استادیار دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان مأمور در دانشگاه رجایی تهران

چکیده

اساسی‌ترین لایه و زیرساخت یک جامعه، فرهنگ می‌باشد و از مهم‌ترین مؤلفه‌های هویت‌بخش آن جامعه، معماری و شهرسازی می‌باشد. از آنجایی که گروه‌های انسانی از عوالم طبیعی پیرامون خود متأثر می‌شوند، تمدن یک ناحیه نمایان‌گر ساختار هویت جمعی بوده و در بافت‌های تاریخی و عناصر معماری شاخص، نمود کالبدی می‌یابد. برای حفظ و احیاء بافت‌های تاریخی، طرح و برنامه‌ی متکی بر جنبه‌های اجتماعی و فرهنگی درون محله‌ای اهمیت دارد. بندر تاریخی کنگ به‌عنوان یکی از شهرهای ساحلی ایران و همانند شهر یزد، هویت تاریخی و بافت سنتی خود را حفظ نموده و در آستانه‌ی ثبت جهانی قرار گرفته است؛ سوال مهم مقاله این است که چگونه می‌توان با باززنده‌سازی بافت تاریخی این شهر، هویت و خاطرات جمعی را به‌عنوان ظرفیت حیات‌بخشی به شهر پدیدار نمود؟ این مقاله با گردآوری اطلاعات به‌صورت کتابخانه‌ای و با روش توصیفی-تحلیلی نشان می‌دهد جهت باززنده‌سازی بافت تاریخی ضرورت دارد ارتقاء هویت محله‌ای در کنار ارتقاء منزلت اجتماعی، موجب محله‌ای مملو از "حیات و سرزندگی" گردد و مواردی چون ساخت اکوکمپ، ایجاد پیاده‌راه، توجه به بستر اجتماعی فرهنگی اقتصادی و تغییر کاربری خانه‌های تاریخی واجد ارزش به عناصر فرهنگی با کارکردهای جدید، قرار داده شود. همچنین عناصری که به بافت تاریخی هویت داده و موجب خاطرات جمعی مشترک و تعلق خاطر دیرینه است از بادگیر تا مسجد و میدان‌های محله‌ای، جهت ارتقاء کیفیت فضاهای شهری با عناصری چون دریا، نخل و ... در ساخت منظر شهری امروزی در کنار هم جمع گردد.

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:
بوم‌شناسی و باززنده‌سازی بافت
تاریخی و توسعه‌ی پایدار شهری.

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

هویت، خاطرات جمعی،
باززنده‌سازی، بافت تاریخی،
بندر کنگ.

پایگاه نمایه‌کننده:

پایگاه استادی علوم جهان اسلام

